

Szovátai Hírmondó

Önkormányzati tájékoztató

XIV. évf. 138. szám 2015. október

Országzászló

Nemzeti zászló.

„...a Magyar Köztársaság lobogója nem hivatalos változataként a zászló közepén a mai magyar címer (kiscímer) is szerepelhet. Ezt a nem hivatalos címeres lobogót azonban foglalkozás gyakorlásához kapcsolódóan kizárólag „az Országgyűlés, az országgyűlési képviselő, a köztársasági elnök, az Alkotmánybíróság, az Alkotmánybíróság tagja, az országgyűlési biztosok, az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank, a Kormány, a Kormány tagja, a fegyveres erők, a helyi önkormányzat, a helyi kisebbségi önkormányzat, a bíróság, az ügyészség, a rendvédelmi szervek és a közigazgatási feladatot ellátó szervek, továbbá ezek hivatalai, illetőleg a felsoroltak képviselőre jogosult személyek” használhatják. A pár évvel ezelőtt létrehozott jelképbizottság egyik javaslata szerint a hivatalos állami zászlóra vissza kellene tenni a címert, megkülönböztetendő a nemzeti zászlótól. (Döntően azért, hogy a határon túli magyarokat, ha ünnepeken vagy egyéb alkalmakkor használják, ne érhesse az a vád, hogy egy „idegen állam” zászlaját tűzik ki.)” – mondja a Wikipédia.

Országzászló.

Köztéren magas rúdra felhúzott, a nemzet identitását és egységét jelképező nemzeti lobogó – írja róla a lexikon.

Az egyik a nemzetet hivatott szimbolizálni, összefogni, a másik az országot. Így aztán érthető, hogy a szétszakítottság el nem fogadására, annak ellenében, és a remény ápolására, hogy ami valaha egy volt, az még a jövőben is lehet egész, indult az Országzászló mozgalom az elmúlt évszázad húszas éveiben. Abból a felismerésből született, hogy az önkényesen meghúzott határ sem vághatja el az összetartozás érzését. „Minden magyar felelős minden magyarért” fogalmazta meg Szabó Dezső a nemzeti összetartozás tudatából következő felelősséget. Ez a gondolat a máig is érvényes. Ma sem tehetjük le a felelőség terhét vállainkról.

Az Országzászló nem csupán Szent István országának egybetartozását, hanem a magyar nemzet egységét is jelképezi.

A mozgalom a budapesti Szabadság téren 1928. augusztus 20-án felállított Ereklýés Országzászlóval indult, és kiterjedt az egész országra. A bécsi döntés után Erdélybe is eljutott.

Az akkor hozott országzászló a Görgény völgyében nem loboghatott soká.

Hetvenhárom év után visszahozták másolatát. Persze, ott már nem található helyet, de talált városunkban.

(Az átadásról a 4-5. oldalon olvashatnak.)

Székelýföld

Manapság sokszor kerül szóba. Mások legalább annyit hallgatnak róla. Azért is, mert félnek, rettegnek tőle. Csak kerülgetik, a nevét ki sem mondják, mint a gonoszét, hogy azzal is ne-hogy megidézzék, előttük megjelenjen. Tulajdonképpen a létét is tagadják. Ám elfeledkezni nem tudnak róla. Az autópályákkal, ipari beruházásokkal kikerülnek, a hiánnyal próbálják körülrajzolni. Mi meg annál jobban ragaszkodunk hozzá. Szeretettel ejtjük a nevét.

Persze, olyan is akad bőven, aki egyik nap még szó-párbajt vív érte, sértetten méltatlankodik, hogy nem kapott figyelmet, elismerést, önrendelkezést, támogatást, nevében lelkesen zászlót lenget, búsongva himnusz énekel, de a másik napon már itt hagyja, világgá fut, mert szűknek, porosnak találja, mert kevésnek és szegénynek érzi. Viszi a gazdagabb világ ígérete, a szebb élet reménye.

Székelýföld, persze, szűknek is, porosnak is, kevésnek is, szegénynek is látszhat. De lehet tágas a gondolatnak, tiszta a szívnek, sok a ránk váró feladatnak, és gazdag egy közösség múltjával, kultúrájával, és nem kevésbé a jelenvalóságával.

Mindez csak azon múlik, hogy mihez viszonyítjuk, hogy miként tekintünk rá. Postán kapott csomagként fogadjuk, amelyet valahonnan figyelmes emberek küldtek nekünk, kedvesnek találjuk, de idővel akár el is feledkezhetünk róla, vagy apáink örökségeként, amihez mérhetetlenül több a közünk, amivel nekünk is dolgunk van..

Molnos Ferenc

A Polgármesteri Hivatal elérhetőségei:
Cím: 545500 Szováta,
Főút, 155 szám
Tel: 0265 – 570218
Fax: 0265 – 570524
E-mail:
secretariat@primaria.szovata.ro

Fogadóórák
Péter Ferenc polgármester:
– Kedd 11,00 órától;
Hegy Mihály alpolgármester:
– Szerda 11,00 órától;
Domokos András jegyző:
– Csütörtök 11,00 órától;

Városházi anyakönyvi adatok

Bejelentett újszülöttek: Barabás Alexa Melinda (édesanyja: Barabás Melinda); Szakács Kádár Richárd (szülei: Szakács Kádár Vilmos és Szakács Kádár Hilda); Gábor Sebastian Róbert (szülei: Gábor Demeter és Samu Gyöngyike); Deák Gitta Valentina (szülei: Deák Sándor és Demeter Beáta); Bogdan Antonia Gabriela (szülei: Bogdan Mihai és Bogdan Mónika); Rostás Miklós Bence (szülei: Rostás Zoltán és Rapa Piroska); Incze Hunor Krisztián (szülei: Incze József és Kelemen Ilona); Nagy László (szülei: Nagy László és Nagy Monica);

Isten éltesse Öket!

Házasságot kötöttek: Szabó Mihály Imre (Tölgyes utca 34 szám) – Menyhárt Éva (Szekelyudvarhely); György Levente (Sómező utca 32 szám) – Chiş Andreea (Sómező utca 32 szám); Ştir Marius (Petőfi Sándor lakótelep D₁/23 szám) – Jencsi Irma (Tavaszi utca 36 szám); Domokos Károly József (Tavaszi utca 93 szám) – Lukács Judit (Alsósófalva); Lengyel András M. Eminescu lakótelep N₄/13 szám) – Parajdi Rebeka (Alsósófalva); Dobric Victor Bogdan (Hosszú utca 81/B szám) – Truţa Alina Maria (Sas utca 13/4 szám);

Boldog házasságot!

Elhunytak: Györfi Margaretta (sz. 1940) – Szilfa utca 9 szám; Ilonka Dominic Ştefan (sz. 1952) – Székelykeresztúr; Csatlós Ágnes (sz. 1944) – Hosszú utca 58 szám; Szász Irma (sz. 1938) – Fülemüle utca 3 szám;

Nyugodjanak békében!

Fűtéstámogatás igénylés

2015. október 15-én megkezdődik a fűtéstámogatás igénylések benyújtása. A törvény nem változott. Az igényléshez szükséges akták benyújtásának határideje viszont két héttel kitolódott.

A típusnyomtatványokhoz a Polgármesteri Hivatalnál lehet hozzájutni. A kész dossziékat a Polgármesteri Hivatal nagytermében leadni, hétköznap 9 és 13 óra között, kedden és csütörtökön 16 óráig. A novemberi támogatás megszerzéséhez a szükséges iratokat november 13-ig kérjük eljuttatni.

Szükséges iratok mindkét támogatáshoz:

- személyi igazolvány másolatok, gyerekeknek keresztlevél másolat;
- jövedelem-igazolások: nyugdíjszelvény, fizetés igazolás (nettó jövedelemmel), magánvállalkozóknak a Pénzügy által ki bocsájtott jövedelem igazolás;
- minden felnőttkort elért személynek az Állami Pénzügy által kibocsájtott igazoló irat;
- egyetemistáknak igazolás a tanintézménytől abban az esetben, ha ösztöndíjban részesülnek;
- bérben lakók számára hivatalos bérleti szerződés, vagy igazolás a lakótársulattól, hogy szerepelnek az adott címen;
- a lakás és egyéb ingó vagy ingatlan javak tulajdonjogi papírjai (A Polgármesteri Hivatal Adó és illeték osztályának és a Földes irodának a láttamozása szükséges);
- autó/motorbicikli tulajdonosok számára a forgalmi engedély másolata

Gáztámogatás esetén kérjük csatolni:

- gázszerződés másolata (a szerződés a kérelmező nevében kell legyen, bérlőknél fel kell mutatni a hivatalos bérleti szerződést);
- bármelyik gázzsámla másolata;

A kormányrendelet pontosítja, a család, illetve egyedülálló személy havi jövedelmének megállapításakor figyelembe kell venni a családtagoknak a támogatást igénylő kérvény dátumától számított előző hónapban szerzett valamennyi nettó jövedelmét, beleértve azokat is melyek társadalombiztosítási alapokból (nyugdíj, betegszabadság stb.), munkanélküli segélyből, gyermekfenntartási járulékokból, más állandó jellegű jövedelemből származnak.

Kivételt képeznek és nem kell figyelembe venni a tanulmányi és szociális ösztöndíjakat.

Jövedelmi határok és a támogatás értékei:

Gázfűtésre		Fafűtésre	
November 2015-Március 2016		November 2015-Március 2016	
JÖVEDELMI HATÁR	TÁMOGATÁS	JÖVEDELMI HATÁR	TÁMOGATÁS
< 155	262 lej	< 155	58 lej
155,1 - 210	190 lej	155,1 - 210	48 lej
210,1 - 260	150 lej	210,1 - 260	44 lej
260,1 - 310	120 lej	260,1 - 310	39 lej
310,1 - 355	90 lej	310,1 - 355	34 lej
355,1 - 425	70 lej	355,1 - 425	30 lej
425,1 - 480	45 lej	425,1 - 480	26 lej
480,1 - 540	35 lej	480,1 - 540	20 lej
540,1 - 615	20 lej	540,1 - 615	16 lej

A törvény által előírt megszorítások alapján nem jogosultak fűtéstámogatásra azok a családok, illetve egyedülálló személyek, akiknek a tulajdonában van:

- lakhelyükön kívül levő lakás, lakásra alkalmas épület; kert, udvar vagy belterület, amelynek össz nagysága meghaladja az 1.000 nm-t
- ingó vagyontárgyak esetében – közlekedési járművek: 10 évnél fiatalabb személygépkocsik, motorbiciklik. Kivételt képeznek a hátrányos helyzetben levő személyek számára átalakított járművek; több, mint egy, 10 évnél idősebb személygépkocsik/motorbicikli; haszon-járművek (autoutilitár), tehergépkocsik és utánfutók, motorcsónakok, vízi szkutterek, jáhtok, autóbuszok, minibuszok
  - mezőgazdasági gépek: traktorok, önjáró kombájnok;
  - agrárgazdasági feldolgozó gépek: olajprés, gabonát őrölő malom;
  - fafeldolgozó gépek: gatterek, motorfűrészek és más vízi, mechanikai vagy elektromos meghajtású fafeldolgozó felszerelések;
  - 3.000 lejnél nagyobb bankbetétek.

c) - telkek, földterületek, állatok esetében a lehetséges termelési jövedelem értéke nem haladhatja meg az évi 1.000 eurót egyedülálló személyek esetében, valamint a 2.500 euró értéket családok esetében

Minden változást, ami a család összetételében, vagy jövedelmében bekövetkezik, kötelező 5 napon belül bejelenteni a Polgármesteri Hivatalnál.

Mátyás Imola

Tabără creativă de dans popular și artă populară

În perioada 23- 29 august la Grădina Teleki din Sovata a avut loc Tabără creativă de dans popular și artă populară tradițională, organizată de Casa Tradițiilor din Sovata.

Această tabără este organizată începând din anul 2010 anual în vacanța de vară pentru preșcolari și copii din învățământul primar, și se bucură de un succes remarcabil, dovedit și de faptul că în fiecare an numărul celor interesați de tabăra noastră este într-o continuă creștere.

Scopul acestei tabere a fost de a trezi curiozitatea elevilor pentru tradițiile și dansurile populare și pentru arta meșteșugărească.

Tabăra și a propus ca obiective, familiarizarea copiilor de vârsta 6-12 ani cu dansuri, cântece, jocuri populare, obiceiuri specifice Ținutului Transilvaniei, familiarizarea copiilor cu tehnici tradiționale de artă meșteșugărească: vopsitul lemnului, prelucrarea lutului și a lăunii, a papurei, țesutul mărelelor, confecționarea unor traiste, însușirea unor tehnici de țesut, precum și integrarea copiilor cu situație familială precară în colectivul taberei.

Pe parcursul săptămânii participanții au avut parte de un program bine organizat, într-un ambient foarte atrăgător.

Punctul de plecare al activităților a fost o poveste, care a călăuzit copii în lumea minunată a basmelor populare unde există zâne și balauri și totodată sunt posibile diferite vrăji și minunății. Balaurul cu șapte capete din poveste a ținut în groază tot regatul, deci trebuia cumva să scăpăm regatul de teroarea lui, cu ajutorul copiilor. În această poveste au fost integrate activitățile de artă meșteșugărească, unde s-au confecționat diferite lucruri utile care au ajutat copiii în victoria asupra balaurului.

În prima zi ne-am organizat în patru grupe și fiecare copil și-a confecționat un măr cu culoarea grupei de care aparține, inscripționat cu numele lui. Conturul mărlui a fost cusut de copii. Tot în prima zi am făcut și un cal din trestie, care ne ajută să facem drumul cel lung până la balaur.

A doua zi am confecționat o traistă din postav în care am adunat diferite păsări de curte și animale mici pentru a îmbucura sufletul balaurului. După masă băieții au șlefuit și decorat o sabie din lemn, iar fetele au realizat o oglindă fermecată, care și acestea s-au dovedit a fi utile în lupta împotriva balaurului cel rău.

Zilele următoare am folosit tehnica filțurii pentru a obține o coroană pe capul fiecărui viteaz și o brățară vrăjită, obiecte care îi dau mai multă putere celui care le poartă.

Apoi prin tehnica prelucrării lutului am realizat pahare din care bem din apa puterii înainte de a ne război cu balaurul și am făcut și o cutie magică în care am adunat toate lucrurile necesare în luptă.

În tot acest timp paralel cu activitățile de artă meșteșugărească s-au desfășurat și activitățile de dans popular, unde participanții au însușit diferite cântece, jocuri și dansuri populare specifice Ținutului Transilvaniei, toate integrându-se în firul poveștii.

A sosit și ultima zi a taberei, în care după ce am făcut cunoștință cu plantele medicinale din zonă, și am adunat din ele, am fiert un ceai cu puteri magice, care ne-a înzecat forțele și am pornit împotriva balaurului nostru, dar nu înainte de a căuta forța lui, care era ascunsă într-o cutie sub formă de pietre și care a fost împărțită între viteji.

Înainte de a porni la luptă fetele au ales cei șapte viteji în care aveau cea mai mare încredere, băieții care pe tot parcursul săptămânii au fost cei mai harnici și mai cuminiți ca ei să fie vitejii care vor tăia cele șapte capete ale balaurului.

Învingerea balaurului a avut loc în cadrul unei festivități

unde au fost prezenți și părinții copiilor participanți. Aici au făcut și ei cunoștință cu povestea a cărei protagoniști au fost chiar copiii lor și au putut admira lucrurile făcute pe parcursul săptămânii după ce au fost martorii tăierii celor șapte capete ale balaurului de către cei șapte viteji. După aceasta a urmat balul, sau mai bine zis sărbătorirea victoriei, unde am dansat cu mic cu mare dansurile învățate pe parcursul săptămânii.

Tabăra a fost un mare succes, acest lucru fiind sugerat de chipurile pline de bucurie ale copiilor, de cuvintele de laudă ale părinților, ceea ce se datorează în mare parte instructorilor de dans popular din Ungaria Tálás Ágnes și Kiss Zsolt, pedagogi care și de data aceasta ne-au dat dovadă de înaltă competență profesională. Voluntarii Casei Tradițiilor din Sovata au avut și ei o parte importantă în realizarea taberei.

Întrucât tabăra a fost un mare succes, intenționăm să organizăm tabere asemănătoare și în viitor. Pe această cale mulțumim finanțatorilor pentru sprijinul acordat în realizarea taberei: Oraș Sovata, Consiliul Județean Mureș, Fundația Communitas.

Fülöp Andrea

CONSILIUL
JUDEȚEAN
MUREȘ

RMDSZ

COMMUNITAS
ALAPÍTVÁNY

Országzászló átadás

Országzászlót adtak át október 4-én a Maros Közbirtokosság Iszujka utcai székházánál.

Tulajdonképpen egy megismételt átadás volt, hiszen 1942 őszén a görgényszentimrei erdésziskolának ajándékoztak a magyarországi szakmai egyesület nevében Országzászlót. Azt a zászlót a történelem vihara megtépte, eltüntette. De megmaradt a zászlórúd, és megmaradt az örökösökön keresztül a szándék és a lelkesedés arra, hogy bekapcsoljanak minket is a magyarországi vérkeringésbe, és az egyesület jelmondata – ISTENFÉLELEM, SZERETET, MUNKA, ERRE TANÍT BENNÜNKET AZ ERDŐ ÖRÖK BÖLCSELETE. – jegyében dolgozzanak ma is a szakma képviselői, és neveljék a jövő erdésztársadalmát. A hajdani zászló hasonmását elkészítették, és elhozták ismét, de ezúttal Olyan vigyázókra bízta, akik remélhetőleg meg tudják védeni a történelem újabb viharaitól.

„1926-ban százötven lelkes fiatal magyar erdész megalapította a Magyar Erdészeti és Vadászati Műszaki Segédszemélyzet Országos Egyesületét, rövidített nevén a MEVME-t. Célul tűzték ki, hogy az erdész szakmát és a magyarságot képviselni, a fiatalokat nevelni fogják. Így érkeztek el küzdelmes út után 1940-hez, amikor az európai nagyhatalmak úgy döntöttek, hogy a korábban elvett területek egy részét visszaadják. Ezzel visszatért többmillió hektár erdő. Szükség volt a magyar erdészszakma megújítására, létszámuk növelésére, és úgy döntött az akkor már elnökké lett alapító tag, vitéz Szekeres Károly, hogy a fiatalok biztatására el kell látogatni olyan helyre, ahol az erdészképzés folytatódik, és a magyar hagyományok ápolását nevelésként a diákoknak átadják. Így esett a választás az egyetlen lehetőségre, Görgényszentimrere.”

Inokai Balázs erdőmérnök szavait idézem, aki a mostani Országzászló átadás előzményeit tette világossá az ünnepségen résztvevők számára. Inokai Balázs különben a hajdani zászlóátadó unokája, így az sem

meglepő, hogy ő kezdeményezte ezt az eseményt. Tulajdonképpen az ő és családja adományaként hozhattak Országzászlót Szovátára. Tervéhez megnyerte a MEVME, a Vértesi Erdőgazdaság Zrt. valamint Tata testvérvárosunk támogatását.

Tófalvi Edit énekével indult az ünnepség. A *Fenyő, fenyő* című dalt Bordos Nagy Kinga zongora kíséretével adta elő. Aztán az adományozók részéről Inokai Balázs erdőmérnök, majd Tata polgármestere, Michl József illetve Kocsis Mihály, a Vértesi Erdő Zrt. vezérigazgatója és az Országos Erdészeti Egyesület képviselője szólt az ünneplőkhez.

Péter Ferenc, a Maros Közbirtokosság elnöke, Szováta polgármestere, immár az átadott országzászló őrizőjeként tartotta meg beszédét.

Inokai Balázs elhelyezte az Országzászlót a rúdon, szalagot fűzött rá Bacsoni Szilárdka református lelkész – zászlóanyaként – illetve Michl József, testvérvárosi polgármester, Kocsis Mihály, a Vértesi Erdőgazdaság Zrt. vezérigazgatója és Dobó István erdőmérnök.

Péter Ferenc felállította a zászlót, hadd fújja a szél a magas rúdon, lebegtesse a könnyű selymét, tegye a mozgással élővé, és vegye birtokába úgy, mintha örökre itt lett volna.

Szép pillanatok ezek. Elmúlnak, s a két részből összerakott rudat az ünnep múltával szétszedik. A zászló az épületben talál elhelyezést, oltalmat, hiszen mindannyian azt szeretnők, ha nagyon hosszú időn át megmaradna, ha nem csupán nekünk szerezne örömet, de az utánunk jövő generációknak is.

A továbbiakban Reményik Sándor *Zászlószentelés* című versét Kertész József mondta el. Aztán Lokodi Rozália (oboa) és Bordos Nagy Kinga (zongora) zenei műsora: következett. Köllő Tibor szovátai római katolikus plébános megszentelte, majd Tófalvi Edit újabb éneke után Bacsoni Sándor szovátai református lelkész megáldotta a zászlót. Tövissi Zsolt, a Szarkafészek szintársulat tagja Petőfi Sándor *A vén zászlótartó* című versét olvasta fel. Az ünnepi műsor zárásaként a Marosszéki Kodály Zoltán Gyermekkar Kamaraegyüttese lépett fel Czákó Gabriella és Nagy Éva Vera karnagyok vezetésével.

Szép, lélekmelengető ünnepség volt. Birtók György havasgazda főszervezőként köszönte meg az adományt, a magyarországi vendégek jelenlétét valamint valamennyi közreműködő hozzájárulását az ünnepség sikeréhez.

Molnos Ferenc

Péter Ferenc beszéde zászlóátvételkor

Köszönettel fogadjuk ezt a zászlót! Megtisztelő a bizalom. Vigyázni fogunk rá. És vigyázni fogunk arra is, hogy egy újabb emberéletnyi idő után ne kelljen valahol máshol ismét újjászentelni. Hisszük, hogy jó helye van és lesz a továbbiakban is itt. Jó helye azért is mert itt megbecsüljük, és azért is mert lesz erők megőrizni.

A Maros Közbirtokosság egy erős társulás. Kettőezerben jött létre, de nem előzmények nélkül, hiszen a kommunizmus által felszámolt Ősmarosszék Közbirtokosság alapjaira épült. A harminckét község polgárainak, lakóinak közös tulajdonában lévő 7829 hektár erdőn és 1124 hektár legelőn gazdálkodunk.

Ez a gazdasági alap valamint az a tény, hogy a Felső-Kisküküllő mentének, az egész Nyárad mentének, a Mezőség Maros megyei részének és a Maros mente néhány településének lakói közösen bírják ezt a területet, a dicső múltra emlékeztető országzászló megőrzésére elég biztosíték lehet hosszú időre.

A múltra való emlékezés lehet a jövő alapja, hiszen az emlékezet nélkül nem tudhatnánk, hogy honnan jöttünk, kik vagyunk, de azt sem, hogy merre tartunk. Az emlékezet összekapcsol minket elődeinkkel és utódainkkal, és generációról generációra átmenti értékeinket. Valódi veszteség csak akkor ér, ha igaz látásunk fényét elveszi a felejtés homálya. Csak akkor

nem találjuk a magunk útját, ha – mert egyébbel voltunk elfoglalva –, nem vettük át szellemi örökségünket, vagy elfelejtettük, mely utat járták apáink, szépapáink.

Ez a zászló-újjászentelés egyben emlékezés a múltra, de előre tekintés is a jövőbe. Egy új alapkö elhelyezése itt.

Egy örökséget veszünk át, hogy őrizzük meg, és majdan adjuk tovább.

Tisztelt egybegyűltek!

Amikor egy zászlót a szabadban felhúzzunk, és nem zsarnokaink, elnyomóink emelik fölénk, mi szívesen alágyulunk, és felemelt fejjel hosszan nézzük, hogy lobbanó lángként mozdul fölötünk a szélben.

Bródi János híres dalában még így énekelt:

„Akkor lennék boldog, ha kifeszítenének,

S nem lennék játéka mindenféle szélnek.”

De mi akkor is tudjuk, ha egy pillanatig sem gondolunk rá, hogy a mi zászlónknak lételeme a lobogás. A mi zászlónkat ezért hívjuk hát lobogó-nak is.

A tüzet szimbolizálja. A tüzet, amely bennünk ég, a tüzet, amely melegít, a tüzet, amely összehív, maga köré vonz, eggyé olvaszt, és cselekvésre készítet.

Mi nem kifeszítést akarunk, hanem lobogást. Nem dermedtséget, hanem tetteket.

A kifeszített zászló olyan, mint egy halott. De még a halottak is itt vannak velünk, az emlékezés révén tovább élnek bennünk, és a mindennapok kihívásaiban gyakran erőt adnak nekünk. A zászlóval sem lehet másként.

Ezt a zászló megőrzésre itt helyezzük el a közbirtokosság székhelyén, amely megerősíti a szakmai alapokra helyezett anyaországi és székelyföldi kapcsolatokat. Hiszem, hogy amíg leszünk, itt nem lesz „játéka mindenféle szélnek”. Mégis – ahogy egy zászlóhoz illik – lobogni fog. Meleget ad, összehív, maga köré vonz, eggyé olvaszt, és cselekvésre készítet.

Ez a zászló mától itt lesz. Rajtunk múlik, hogy holnap, holnapután is lobogni fog-e majd bennünk, s az is rajtunk múlik, hogy tudunk-e valamire menni ezzel a lobogással.

Én bízom benne, hogy tudunk.

Köszönet mindenkinek, akik tettek azért, hogy ma itt lehessünk és együtt ünnepelhessünk!

Októberben Tökfesztivál

Az elmúlt hétvégén a II. Szóvátai Tökfesztiváltól volt hangos a fürdőtelep. Idén is megért vidékünkön a tök kisebb-nagyobb méretben, mennyiségben, díszes vagy görcsös kivitelezésben, s a Tökfesztivál szervezői begyűjtötték a környező települések 1500 példányát.

A Szóvátai Turisztikai Egyesület és a város önkormányzat közös szervezésében valósult meg a Fesztivál, amelynek hírére megmozdult a város apraja-nagyja. A szervezés már a tanév kezdetével egy időben kezdődött. A tanügyi intézmények pedagógusai értesítették a gyerekeket és szüleiket a rendezvény közeledtéről, s attól kezdve komoly előkészületek folytak. A pedagógusok rengeteg leleményes ötletet valósítottak meg, a szülőkkel és a gyerekekkel együtt fűrták, faragták, festették, öltöztették a tököket, s mindenféle természetes alapanyagot felhasználtak, amely díszessé, tetszetőssé, érdekessé tette a dekorációkat. Ennek eredményeként pénteken, 23-án, olyan tarkává vált a fürdőtelepi fő utca, hogy min-

den arra járó elcsodálkozott a kreatív díszítésen, a gazdag töksétány-varázslaton. Az ovisok, alsó tagozatos kisiskolások, gimnazisták a tanerők vezetésével lelkesen dolgoztak délelőtt, s a díszelemek egész hétvégén sok dicséretet kaptak. Délután a középiskolások villadiszító vetélkedője keretében 13 csapat díszítette a vendéglátó egységek teraszát, lépcsőjét, udvarát valamint a rendezvény színpadát és a Petőfi-parkot. Ezáltal a töksétánynak nevezett utca-rész minden egyes kis zuga díszessé vált. Az osztályfőnökök által irányított diákcsoportok kreativitása csodálatra méltó formában mutatkozott meg a különböző dekorációs kompozíciókban.

Szombaton a rendezvény résztvevőit a tűzoltók szírnázása rémítette meg, a programban ugyanis szándékosan nem tüntették fel a tűzoltók, hegyimentők környékbeli alakulatainak bemutatóját. A rémület hatása épp a színpad köré gyűjtötte a közönséget, ahol hamarosan nyugtázhatták, hogy semmi veszély, csak a látvány kedvéért érkeztek

a mentőszolgálatiak. Figyelmüket átirányíthatták a Petőfi-szoborhoz, ezen a napon ugyanis a színpadi műsoroké volt a program. Idén kétnyelvű volt a konferálás, valamint a műsorkínálat is. A szervezők azt tartották szem előtt, hogy a helyi előadócsoportokat szerepeltessék, hadd láthassuk őket gyakrabban itthoni rendezvényeink színpadán, s a vendégek is ismerhessék meg tehetséges előadóinkat. A Szarkafészek Társulat erre az alkalomra írt jelenettel készült. Kovács Katalin tanárnő és a színészek több, mint 150 tökös szót foglaltak bele a *Tök jó jósda* című jelenet szövegébe, s a közönség jól szórakozott rajta. A Mezőhavas népi zenekar ez

vál-himnuszt alkotott, míg az V-VI. A osztályos román gyerekek román nyelvű himnuszsal rukkoltak elő. Mindkettő bejátszásra került s a beküldők díjban részesültek.

A Veress Kálmán táncoktató által vezetett gyerek néptánc-csoportok előadása tovább színezte a műsorkínálatot, később Désy László és moderntánc csoportja örvendeztette meg a közönséget. A román közönség a kisiskolások és gimnazista román osztályok néptánc- és versösszeállítását tapsolta meg, s meglepetésvendég volt számukra Nelu Şopterean népdalénekes, aki nagy megtiszteltetésnek tartotta, hogy a szóvátai közönségnek énekelhetett.

alkalommal is kedvcsináló népi zenével szórakoztatta a közönséget, Mátyus Vilmos prímás, zenészei és szólistái kitétek magukért a Tökfesztivál kedvéért. A zenekar egyik szólistája, Nagy József énekelte a szervezők himnuszt, mivel idén ez is napvilágot látott, a közönség nem kis élvezetére. Itt említjük meg azt a két himnuszt is, amelyet versenyre küldtek be: Dósa Balázs Bence VIII. osztályos tanuló egy magyar Tökfesztí-

Említésre méltó a kézművesek és kistermelők vásárral egybekötött kiállítása. A hideg ellenére 13 árus kínálta szemlére, vásárlásra termékeit: népviseletet, őszi dekorációkat, méztermékeket, virághagymákat. A tökös ételek kínálata idén szűkösebb volt, mint a tavalyi fesztiválon, de aki akart, kóstolhatott töklek-város palacsintát, sült tököt, tökfőzeléket, tökkremlevest is a kürtös kalács, székely

Szovátán

chips és egyéb finomságokon kívül. Sétautazgatásra is volt lehetőség, a kisvonattal és a lovaskocsival végig lehetett járni egy csendes őszi szovátai utcát, valamint a díszes, hangos töksétányt. A sportvetélkedőkre nem akadt jelentkező, a tökfűzérnek azonban nagy sikere volt. Ez abból állt, hogy a szervezők a színpadtól kezdtek sorba adogatni a jókora tököket a közönségen s az árusokon keresztül, így

alakult ki spontán a színpad túloldalig tartó füzér.

A két nap fénypontja szó szerint is az esti toklámpás-kivilágítás volt, mindkét este ugyanis a programok lecsengése után 18.30-kor gyűjtötték meg az összes toklámpás gyertyáit, ettől vált fényessé, színpompássá este a rendezvény színtere.

Vasárnap az elcsendesedés, az ünnepi csend, a séta, a nézelődés napja volt. Ez a nap

magában hordozta a közeledő Halottak Napjára való készülődést. A sétány díszének egy részét elszállították készítőik, más részét a vendéglátó egységek udvaraiba, teraszaira helyezték. Felszabadult a három napig tartó gépjármű-forgalom tiltása, s Mindenszentek napjáig a kint maradt díszek emlékeztetnek a II. Szovátai Tökfesztiválra, annak ősz-végi színpompás hangulatára.

Örvendetesnek mondható, hogy a Tökfesztivál létrejöttét rengetegen támogatták, a jelek szerint Szováta lakosai, intézményei és civil-szervezetei szinte egyöntetűen kedvüket lelik ebben a rendezvényben, s hozzájárulnak annak megszervezéséhez. Köszönet minden kedves segítségünknek, támogatóknak, különösen pedig a következőknek:

Silk Design, Martilab., Danubius Hotel, Alunis Hotel, Maros Közbirtokosság, Deák

Trans, Szántó-Fülöp pékség, Elixon Impex, Szandy villa, Orbán Pálinka, SZ.I.SZ., Györgyi János, Orbán Szilamér. Médiapartnerünk a Sóvidék Tv és a Radio Gaga, amelyek a rendezvény népszerűsítésében vállaltak fontos szerepet.

Hasonlóképp, köszönet a helyi tanügyi intézmények vezetőinek, a tanerőknek valamint a kis- és középiskolás tanulóknak, szüleikkel együtt!

Tolokán Király Katalin

Tűzoltó-napot tartottak Szovátán

Május 4. – Szent Flórián – a magyar tűzoltók napja. Szeptember 13. a tűzoltók napja Romániában az 1848-as mozgalmakhoz kötődik, a Dealul Spirii kaszárnyánál kiontott tűzoltók vére jelölte ki ezt a napot. Szovátán a tűzoltók napját sem egyik, sem a másik kijelölt napon nem tartották az idén. Különböző rendezvények miatt tologatták egészen október 24-ig, de azon a napon is két másik rendezvény is volt városunkban, Tökfesztivál és a Székelyföld határainak kivilágítása.

A szovátai tűzoltók korábban több szomszédos vagy távolabbi település tűzoltóinak meghívásának tettek eleget, most viszonzásul meghívták valamennyit. Itt voltak Nyáradremete, Csikfalva, Jedd, Erdőszentgyörgy és Korond tűzoltói. A parajdiak és a székelykeresztúriak nem tudtak eljönni.

A helybeliek és a vendégek piros autóikkal felvonultak a városban, utána ügyességi versenyt tartottak a városi sporttelepen, emléklapokat adtak át, majd gulyásfőzessel ünnepeltek.

Ahol a kettő összeér

Küldött ő, az elérhetetlen régiók küldötte, a transzcendens magasság lény, közvetítő az égi és földi illetve a földi és égi között. Az angyal természetfölötti erővel megáldott lény, ott-honos mindkét világban.

Az angyal emberarcú vagy az ember angyalarcú? Tán ez is, az is meglehet, hiszen az emberrel való kapcsolatra teremtett. Ott van bennünk akkor is, ha jóra intőként és minket őrizőként érezzük, s akkor is, ha bukott angyalként örök kísértőként van jelen.

„Az angyal sokszor fekete,
az angyal csak ritkán fehér,
mivel az angyal ott lakik,
ahol a kettő összeér,”

– írja Markó Béla az Aknay János képeihez írt *Angyalszín* című versében, amely tulajdonképpen a marosvásárhelyi kiállítás alkalmából született. Köztudott, hogy a Szentendrén élő Aknay János Kossuth- és Munkácsy-díjas festőművész festészetének meghatározó szimbólumai közé tartozik az angyalmotívum. Aknay János körül angyalok röpködnek, őrangyalok és festőangyalok járnak keresztül-kasul, akik különböző alakokat öltenek, és nyugalmat sugároznak, vagy nyugtalanná tesznek azzal, hogy saját kettősségünkkel szembesítenek. Így aztán ezen a kiállításon is angyalok lepték el a kiállítótermet, és angyalokról beszélt megnyitójában Markó Béla, szavalt Bogdán Zsolt színművész.

„az angyal csupa fájdalom,
létező és tapintható,
az angyal végre nézhető,
és persze körülírható,”

Egy kicsit mindannyian angyalok lettünk, akik október 16-án a koraesti órákban ott voltunk a Köpeczy-Teleki Házban, ahol a Szóvátáról a megyeszékhelyre elszármazott Szepessy László műgyűjtő a saját kollekcijában lévő Aknay-képekből szervezett háromtermes gyönyörű kiállítást.

– Szepessy László barátomat nyolcvanötben ismertem meg itt, Vásárhelyen. Én nagyon sokat, relatív sokat jártam ide a nyolcvanas évek első felétől a művész barátaimhoz. Hát híreket vitünk, hoztunk, segítettünk, amit tudtunk, amit akkor lehetett. Sokszor nem volt problémamentes.

Akkor összejöttem Laci barátommal. Nagy élményem volt, hogy Székelykocsárdra mindig kikísért az állomásra, a sínek mentén jó nagyot beszélgettünk – senki nem hallotta, csak ketten voltunk –, és mindig biztattam, hogy valami majd fog történni, ennek meg kell változnia. Ez mindig egy visszatérő monológ volt részemről. Nagy szeretettel jöttem, és éreztem a fogékonyságát a képzőművészet iránt. És ahányszor jöttem, mindig hoztam valamit, ahogy tudtam.

Tulajdonképpen ez a gyűjtemény apránként így kiteljesedett. De ezt én nagyon jó szívvel adtam, mert nagyon jó barátom lett.

– mondta el nekem a vele készített interjúban.

Arra a kérdésemre, hogy az a tény, hogy a kiállításra eljöttek Sóvidékről, Marosvásárhelyről akadémiai társai, barátai, milyen pluszt ad ehhez a kiállításhoz, így felelt:

– Ez nagyon nagy erőt ad, és jól esik. Pár kollegámmal, aki tagja a Magyar Művészeti Akadémiának szoktam gyakrabban találkozni. Kuti Dénessel, Bocskai Vincével, Vinczeffy Lacival meg Marosvásárhelyről a szobrász kollegával. Gondolom, hogy azért is jöttek el, mert tiszteljük egymás művészetét, és érzik a fontosságát, hogy engem is erősítenek velem, ugyanakkor ez kölcsönös. Meg tiszteltem is a munkásságukat.

– Kiállítás Szepessy László Aknay-kollekciójából

Minden műgyűjtemény azzal nyeri el célját, ha közönség elé kerül. Mindenik egy ilyen alkalommal sajátos, egyedi képet nyújt a tárlatlátogatóknak egy vagy több képzőművész alkotói világáról – de legalábbis annak egy szakaszáról –, olyat, amelyet semmilyen más összeállításban és sehol máshol nem kaphatnak meg.

Szepessy László megosztotta velünk a művészarátja kezén született kétarcú angyalait, lebegő háromszögeit, motívumokra bontott és azokból újjáépített városképeit, megosztotta Aknay János letisztult, erősen sugárzó művészetét, s mi végigjárva a termeket, betelünk csodálattal, és ismét rádöbbenünk, hogy csak a legnagyobbak tudnak és mernek ilyen végletesen egyszerűek, már-már eszköztelenek lenni.

Aki jól ismeri már Aknay János művészetét, annak is tud újat mondani ez a kiállítás, amelynek anyaga mintegy harminc év alatt gyűlt össze, így aztán a művész különböző korszakaiból villant fel egy-egy képet, de anélkül, hogy megbontaná a kiállított anyag egységét. Maga az alkotójuk is ámulva nézte ebben a térben így együtt őket.

Általában vékony jégen táncol az, aki egy pályamű szétszórt elemeiből próbál összerakni egy egészet, mert nem biztos, hogy azok tökéletesen illeszkednek egymásba, könnyen összeomolhat a kiállítás. Itt viszont semmi ilyet nem érzek. Vagy Szepessy László nagyon jól válogatott, vagy pedig bátran kirakhatta mindenik Aknay-képét azzal a tudattal, hogy azok szorosan hozzátartoznak. Békét, nyugalmat látok a falakon, a képek nem viaskodnak egymással, hadd, lám, melyik tudja a másikat legyűrni, hanem éppen egymást erősítik, és együtt hatnak a nézőre. Ha fellapozok egy Aknay-albumot, akkor is ilyen egységet látok a művek között. Úgy vélem, nem az előzmények nélküli hirtelen ugrások, nem a meghökkentő fordulatok, hanem a finom átmenetek hozzák Aknay János művészetében az újat.

Nekünk meg ez a tárlat hozta az újat. Ilyen egyszerű módon, ilyen természetességgel, ahogy a napok és évszakok követik egymást. Meg sem hökkenek, hiszen már tudom, hogy bármerre fordulok, értékek vesznek körül, és elég lehet egy kósza fuvallat, hogy ellebbentse róluk a fátlyat, s akkor én is megláthatom teljes pompájában őket.

A Köpeczy-Teleki Ház nagyszerű keretet adott ennek a kiállításnak. Nem lettek zsúfoltak a falak, csak szépen díszítettek. Megtalálták a helyüket rajta a képek, ahol valóban teljes szépségükben ragyoghatnak.

Markó Béla nagyszerű felvezetője, Bogdán Zsolt remek versmondása, Weszelits András *Angyalok a Szamárhegyben* című, Vedres Csaba zenéjével készült produkciója, amely egy Aknay kiállítás anyagából készült, a képek nyújtotta élményhez egy ráadás volt a tárlatnyitón jelenlévőknek.

Molnos Ferenc

Szüreti bál

Székely vidékeken a szeptember végétől novemberig tartó időszak legfontosabb gazdasági, és egyben társadalmi eseménye a szüret. A szüreti szokások a szőlőszedés utolsó napjához kapcsolódnak. A szüreti bál még ma is élő néphagyománya a székelységnek. A szüreti szokások mai formájukban a szüreti felvonuláshoz, menethez és a bálhoz vagy mulatsághoz kötődnek. A ma még mindig élő szüreti szokások elsősorban a 18-19. századi uradalmi szőlőmunkások szokásainak mozzanatait vették mintául. E szokások a szőlőszedés utolsó napjához kapcsolódnak. Nagy mulatságok, felvonulások voltak ilyenkor, amely este bállal zárult.

A szüreti népszokások szerint szervezte meg idén, 2015. október 9-én a Szovátai Népi Játzóház a már hagyományossá vált kicsik szüreti bálját. A bálra az S. Illyés Lajos Általános Iskola IV. osztályos kisdíákjait hívták meg csőszöknek, ami nagy megtiszteltetés volt számukra („Szeptember közepén tudtam meg, hogy csőszleány lehetek. Nagyon boldog voltam, hogy kipróbálhatom, milyen érzés csősznek lenni.” – Nagy Sarolt).

Elkezdődött a készülődés a bálra. Szopos Katalin és Szopos Enikő tanítónők segítségével a kisdíákok hamar megtanulták az elején nehéznek tűnő táncot („Amikor először táncoltuk el a csősztáncot, nagyon nehéznek

látszott.” – Kiss Balázs, „Pár hét után már úgy roptuk, hogy porzott.” – Kiss Botond János). A próbák ideje alatt a gyerekek végig vidáman, felszabadultan táncoltak és énekeltek. A bál közeledtével a gyerekek egyre izgatottabbak voltak. Ami-

kor érkezett a várva várt nap, nagyon boldogok voltak a kis csőszök, hiszen az időjárás megengedte, hogy szekerre ülve végigjárják a várost. A Kisállomás

Házban mutattak be. A csősztánc lányos, legényes és páros táncokból állt. A mulatság a csősztánc után folytatódott játékokkal, táncokkal. Nem

utcától indult a szekeres felvonulás. A hagyományokhoz híven, a kis csőszök az Üver zenekar zeneisének kíséretével, énekelve, körbeszekereztek a várost, bálba csalogatva a gyerekeket, felnőtteket. („Amikor vonultunk fel a szekérral, egyre hevesebben vert a szívem, majd megérkeztünk a placra és elkezdtünk táncolni.” – Toth Zalán).

A szüreti bál fénypontja a csősztánc, melyet a népviseletben pompázó kis csőszök először a „placcon”, majd a Domokos Kázmér Művelődési

maradt el a szőlőkóstolás, a tombola sem. A gyerekek jól érezték magukat a bálban, a csőszöknek pedig felejthetetlen élményben volt részük.

Ezért köszönet főtámogatóknak, a Nemzeti Kulturális Alapnak, valamint köszönjük a helyi vállalkozóknak, az Elixon üzlet és Kati bolt támogatását, nem utolsósorban a fogatosoknak a szekerezés élményét.

Szopos Enikő

Ezüstgyopár díjjal köszönték meg Fülöp Judit pedagógus munkáját

A Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége Országos Elnöksége a több évtizedes oktató-nevelő munka elismeréséül két évente Ezüstyopár-díjjal jutalmazza azokat a pedagógusokat, akiknek életpályája példaértékű, munkásságuk, alkotásuk maradandó értéket teremtett. Az idén Fülöp Judit egyike volt a kitüntetetteknek. Az alábbiakban a díjátadón elhangzott laudációja következik.

Fülöp Judit tevékenységének méltatása egyszerre könnyű és nehéz. Könnyű, mert Fülöp Judit óvodapedagógus szakmai tevékenységét több mint 25 éve ismerem, és nagyra becülöm munkásságát, de ugyanakkor nehéz is, mert szinte lehetetlen e gazdag szakmai életút minden állomását bemutatni. Méltán érdemli meg az Ezüstyopár díjat és az elismerés szavait az, aki 40 évig lelkesen szolgálta azt a közösséget, ahol fáradhatatlan lendülettel tanított, hittel és szeretettel csiszolta kis gyémántjait. Németh László szavai egyben Fülöp Judit hitvallása is lehetne: „Azért vagyok pedagógus, hogy a természetnek nyers gyémántját szép vigyázattal, csendben csiszoljam kristályba.” Életpályáját, sokszínűség, dinamizmus és a tökéletességre törekvés jellemzi.

1975-ben a nagyenyedi Bethlen Gábor tanító- és óvónőképző kollégiumban szerzett óvónői

képesítést. 15 évig Alsósófalván tanított, ahol nagy lelkesedéssel bekapcsolódott a falu kulturális életébe, tanítványaival számos versenyen vett részt, ahol szép eredményeket ért el. 1978-ban sikeresen véglegesítő vizsgát tett Kolozsváron, 1986-ban a II. didaktikai fokozatát, majd 1992-ben I. fokozati dolgozatát jelesen védte meg, melynek címe: Népi gyermekjátékok hatása az óvodai nevelésre.

Szülővárosába, Szovátára 1990-ben került versenyvizsgával. Igazgató óvónője lett a régi óvodájának, amelyben áldozatos munkával megfelelő oktatási körülményeket teremtett, bővítette a csoportok számát, majd 2005-ben napközivé alakította. A zene szeretete meghatározó volt pedagógusi pályafutása során. Óvónőként az anyanyelvi nevelés mellett nagy hangsúlyt fektetett a gyermekek zenei nevelésére, a népi hagyományok megismertetésére és azok át-

adására. Alternatív programokat dolgozott ki, amelyek közül a szülők választhattak gyermekük számára: furulyatanítás, népi gyermekjátékok tanítása, angol nyelv tanulása játékosan, az általa megzenésített angol versekkel. 1992-től Szováta körzet óvónőinek pedagógiai felelőse. Nemcsak saját intézményét tekintette szívügyének, hanem a Kis-Küküllő és Nyárad mente óvónőinek szakmai felemelését, fejlesztését is. E nemes munkát nagy lelkesedéssel, hozzáértéssel és igényességgel végezte. Határozott, de tapintatos, széles látókörű, óriási szakmai tudással és empátiával rendelkező pedagógust tisztelhetünk személyében, aki lelkesedésével képes volt több mint 100 óvodapedagógust magával ragadni, motiválni továbbtanulásra, önképzésre buzdítani. Egy évtizeden át lelkes kezdeményezője és szervezője volt a Kis tehetségek vetélkedőjének, óvodásaival mindig eljutott a megyei szakaszra, ahol kitűnő eredményeket ért el.

A Teleki Oktatási és Módszertani Központ megalakulásától külső munkatársként részt vett a továbbképzők szervezésében. 2000-től a Maros megyei RMPSZ vezetőségének tagja, 2005-től alelnöke. Szováta kulturális életének meghatározó személyisége, a Bernády György Közművelődési Egylet alelnöke, a helyi népszínház alapító tagja.

„A világon mindenkinek hinnie kell abban, hogy képes valami olyat nyújtani, amit a világ nélküle nem kapna meg.”

Fülöp Judit hitt önmagában, karvezetői képességgel és képzéssel rendelkezve 1995-ben megalapította a Szovátai Intermezzo Kamarakórust, amelyben fiatal, lelkes, zenét kedvelő pedagógusok énekeltek a legszebb népdal-

feldolgozásokat, gyermekdalokat és egyházi műveket.

A gyermekdal-feldolgozásból hanglemez is született Mordizom adta, libizári-libzom címen, amely óvónők, tanítók didaktikai segédanyaga lett a zenei nevelésben. Dona Nobis Pacem címmel egyházi kórusműveket tartalmazó albumot adott ki. 2005-től vegyes karként működik a kórus, hazai és anyaországi fesztiválokon vesznek részt. Felléptek Budapesten, Egerben, Rómában a Szent Péter Bazilika Magyarok Nagyasszonya Kápolnájában és Bécsben. A kórusmuzsika szépségével megörvendeztették a szórványban élő magyarokat is, koncerteztek Dél-Erdélyben, a Zsil-völgyében és a Gyimesekben is. Szovátán évente karácsonyi hangversenyt tartanak. 2009-ben első alkalommal szervezték meg a Szovátai Tavasz Kórusfesztivált, amelynek mottójául Leopold Mozart axiómáját választották: „Az énekes zene a hangszeres zene örök ideálja.” A fesztivált hagyományosan évente megszervezik, amely mára a kórusok minősítő fesztiváljává nőtte ki magát. Az idei VII. Tavasz Fesztiválon az Intermezzo Kamarakórus és karnagya, Fülöp Judit arany fokozatban részesült.

Fülöp Judit szakmai tevékenységének köszönhetően, valamint emberi magatartásával méltó tulajdonosa lesz annak a díjnak, amelyet olyan pedagógusoknak adományoznak, akik kiemelkedő szakmai tevékenységükkel a magyar közoktatást, az anyanyelvű kulturális örökség megtartását szolgálták. Köszönetet mondok mindannyiunk nevében eddigi munkájáért, és sok sikert, jó egészséget kívánunk jövőbeli terveit megvalósításához!

Kovács Júlia

Városi Konzultáció 2015

Akit megválasztanak egy közösség képviselőjére, attól elvárják, hogy különböző helyzetekben mindannyiunk javára felelősségteljes döntéseket hozzon. Így van ez akkor is, ha személyekről van szó, akkor is, ha testületekről.

Olykor nehéz azt megítélni, hogy egy adott helyzetben született döntés az adott körülmények között a lehető legjobb-e a közösség számára. Ehhez legalább két dolgot jó tudni: az egyik az, hogy milyen lehetőségek közül választhat, a másik meg az, hogy mi a jó a közösségnek. A lehetőségek, persze, mindig behatároltak a törvényi, pénzügyi keretekbe. Ám ezeken a keretekben belül sem mindegy, hogy a felelősséggel megbízott miként forgolódik, el tudja-e érni a lehetséges keretek maximumát.

Ahhoz, hogy helyesen megítéljük, mi kell a sokaságnak, olykor meg kell hallgatni a közösség hangját. Így van ez akkor is, ha egy nemzetnyi közösségről van szó, akkor is, ha csak egy településnyiről. Persze, a négyévente ciklikusan ismétlődő választások is választ adnak erre. Ám bizonyos kérdésekben néha szükség van más módon is kikérni a közösség véleményét. Erre egy lehetőség a konzultáció. A konzultáció az emberek megkérdezése.

A következő időszakban városi konzultációt szerveznek Szovátán. A kérdezőbiztosok végigjárják a várost, bekopogtatnak az otthonokba, kérdéseket tesznek fel, és kérdőíveket töltenek ki a kapott adatokkal.

A nemzeti identitással illetve a városfejlesztéssel kapcsolatos kérdésekre várnak választ. A kérdőív kitöltése az elvárások pontosítását és az eddigi munka értékelését is szolgálja.

Fogadjuk jó szívvel a kérdezőt, válaszoljunk tisztességgel a kérdésekre! Csak így érheti el célját a Városi Konzultáció.

Egy milliárd csillag a szegényekért

Valahányszor fellobban egy csillag fénye, szeretet gyűl az emberi szívekben. A szovátai Caritas Családsegítő Szolgálat által szervezett adománygyűjtéskor sem történt másként. Akárcsak

A Magyar Nyelv Napja Romániában is

Bizony így szavaztak a képviselők Románia parlamentjében a magyarok érdekében. Ki hitte volna, hogy ez is lehetséges!

Elfogadta a képviselőház az RMDSZ által kezdeményezett törvénytervezetet, amely Romániában is a magyar nyelv napjává nyilvánítja november 13-át.

„Meglepően pozitív hozzáállást tapasztaltunk. Nem csak a szavazatok, hanem a román kollégák felszólalása is ezt tanúsította.” – jegyezte meg Kerekes Károly képviselő.

A tervezetet még júniusban a szenátus ellenszavazat nélkül megszavazta, a képviselőház plénumában október 13-án a javaslatot 264-en támogatták, tízen elleneztek, míg 19 képviselő tartózkodott. A törvény hatályba lépéséhez már csak az államfő aláírására van szükség.

Az törvény lehetővé teszi, hogy Romániában hivatalos úton is minden magyarul beszélő településen méltón megünnepelessék a Magyar Nyelv Napját és kulturális eseményeket, program-sorozatokat szervezhessenek.

Miért éppen november 13-át választották? Mert 1844-ben ezen a napon lett hivatalos a magyar nyelv az államigazgatásban és a közoktatásban. Ennek emlékére a magyar Országgyűlés 2011 szeptemberében november 13-át a Magyar Nyelv Napjává nyilvánította.

az előző években, a szervezők sikeresnek mondhatják a szolidaritási akciót: 3337 lej gyűlt össze, mellyel a nehéz sorsúakat támogatja a szervezet.

A szenvedőkért, betegekért és minden rászorulóért gyűjtött gyertyát október 16-án este a több mint 300 résztvevő a Fekete Medve szálló előtti téren. A szeretet lángját szimbolizáló mécsesek hirdették, nem vagyunk közböcsök. Saját életünk nehézségei ellenére is van bennünk

empátia, segítőkészség, törődés, állapították meg a rendezvényen felszólalók. Összeköt minket a fény, a tűz, a csillagok, s ezek bővületében rendszerint szeretetre hangolódik az ember és mély gondolatok születnek benne.

A Caritas Családsegítő Szolgálat kapocs a jóléti közösség és a rászoruló között. Az adományokból befolyt összegből alapélelmiszereket, sajtófeléket, nem romlandó húskészítményeket, édességet vásárolnak majd. Ezeket a csomagokat osztják szét karácsony környékén azok között, akiknek napi megélhetési gondjaik vannak.

A szervezők a rászorulóknak nevében ezúton mondanak köszönetet mindazoknak, akik tanúi és résztvevői voltak e nemes hagyománynak.

Kivilágított Székelyföld

Ami történt velünk, ami volt, meg nem történtté, nem létezővé akkor lesz, ha az emlékezetből kiesik.

Jól tudják ezt azok is, akik nem csupán a jelenét tagadják, de a múltját is. „Székelyföld nem létezik” – mondják. S mint nem létezőről, beszélni róla nem csupán butaság, de veszélyes is, hiszen az már az elmebaj jele.

Oly sokan gondolják ebben az országban így, hogy már-már azt hiszik, többségi szavazással, akár a hatalmi kérdések, ez is eldönthető. Ha ők azt mondják, nincs, akkor nem is lehet.

Ha mindig és mindenhol a nevének nevezük, és nem néhaiként, de élőként, jelenvalóként tekintünk rá, akire nem csupán zászlólengetéssel, himnuszénekléssel gondolunk, de munkával, törődéssel, sok gyermekkel is, akkor hiába mondják akárhányan, hogy „nu există așa ceva”, bizony, létezni fog holnap is.

Oly gondolat támadt, hogy akik nem látják, azoknak világítsuk ki. Hadd lássák Bukarestben is, és lássák Brüsszelben is! Hadd lássák akkor is, amikor a román fővárosban új régiós felosztási terveket készítenek, s akkor is, amikor az unió központjában euroburokraták az őshonos kisebbségek ügyét leseplik a tárgyalási asztalról!

Október 24-én este kivilágosodtak Székelyföld határai. A határvonalhoz közeli települések – Székelyandrásfalva, Alsóboldogfalva, Újszékely, Székelykeresztúr, Fiafalva, Kis- és Nagyalambfalva, Bögöz, Székelymogyorós, Székelyderzs, Székelymuzsna, Kányád, Székelydália, Ége, Homoródszentmárton, Városfalva, Homoródújfalva, Bölön, Apáca, Alsórákos, Ürmös, Hidvég, Előpatak, Sepsilylefalva, Kökös, Uzon, Réty, Nagyborosnyó, Kovászna, Kommandó, Zágón, Zabola, Gelence, Ozsdola, Bereck, Lemhány, Esztelnek, Kászonaltíz, Csinód, Csikszentmárton, Csikszentgyörgy, Csikpálfalva, Csikszépvíz, Gyimesfelsőlok, Gyimesközéplök, Gyimesbükk, Csikszentdomokos, Balánbánya, Gyergyószentmiklós, Maroshévíz, Gyergyóalfalu, Gyergyóremete, Gyergyótölgyes, Gyergyóholló, Bélbor, Gyergyóvárhegy, Nyárádremete, Székelyhodos, Gernyeszeg, Beresztelke, Vajdaszentivány, Marossárpatak, Mező-

csávás, Mezősámsond, Mezőbánd, Nyárádtó, Lukafalva, Nyárádkarácson, Ákosfalva, Bala vásár, Székelyvécke – illetve a mellettük lévő magaslatokon tüzekkel és reflektorokkal világítottak. Ezekhez csatlakoztunk mi is – mondta el beszédében Péter Ferenc polgármester.

A katolikus templomhoz közeli téren gyújtott tűz mellett tettünk tanúbizonyságot székelységünkről és Székelyföld létezéséről. Emellett Mezőhavasról, Kacalegelőről és Kopaczból is fényt küldtünk szerte a világba, hadd tudja meg mindenki, hogy Székelyföld van, Székelyföld egységes egész. Székelyföld fel nem osztható és be nem olvasztható, csakis egy önálló közigazgatási egészként képzeljük el a jövőben.

Tüzeink fényével is megmutattuk ebben a sötétségben mindenkinek, hadd lássa, ki nek kell, hogy a miénk ez a föld! Nem engedjük, hogy innen is kivessenek. És megvédjük Székelyföldet, minden ellenére törő szándéktól, hogy aztán Székelyföld is megvédhesse minket, megvédhesse az utánunk jövő nemzedékeket!

Itt voltak Csepak és Szikszó testvérvárosaink küldöttségei is, de helybeliek nem voltunk sokan.

Engi Albert felvezetőjével indult a kivilágító ünnepség.

Beszédet mondott Köllő Tibor római katolikus plébános, Baczoni Sándor református lelkész, Varga Sándor unitárius lelkész, Bajkó Norbert római katolikus káplán és Péter Ferenc polgármester.

Fellépett az Intermezzo kamarakórus és a katolikus egyházi kórus. A tűzgyújtás után Oláh Andor szép tárogató-játékával tette meghittebbé a hangulatot.

Molnos Ferenc

Mezőberényi emléktornán

A Mezőberényi Gyermekfoci Alapítvány rendezésében szeptember 26-án első alkalommal szervezték meg a *Dr. Fekete Nándor Emléktornát*, amelyre több más gyerekcsapat mellett a szervezők a szovátiakat is meghívták. Az emléktorna egy tisztelgés a néhai mezőberényi focis emléke előtt.

„A labdarúgás szeretete meghatározta dr. Fekete Nándor gyerekkorát és felnőttként is rajongott kedvenc sportágáért. Saját példáján keresztül is hirdette és bizonyította a sport és a tanulás szoros kapcsolatát. Emberszeretete, empátikus alkata, csapatépítő szellemisége, amely részben a 8 év fociiskolájának is köszönhető, meghatározta orvosi pályaválasztását is. Radiológus rezidensként helyezkedett el Győrben, és tervei közt szerepelt a sportorvosi képzés megszerzése is. Már a második munkahetében a kórház foci-csapatában játszott. Mindig mindenhol, minden körülmények között megtalálta a foci-ban az örömét, kikapcsolódását és a számára oly fontos egészségmegőrzés lehetőségét. Ép testben ép lélek, minden napos” kijelentése volt.” – emlékezett rá Kajlik Péter, a Mezőberényi Gyermekfoci Alapítvány kuratóriumának elnöke

Sok évvel ezelőtt éppen a nemrég tragikus körülmények között elhunyt dr. Fekete Nándor szülei kezdeményezték Mezőberény és Szováta testvértelepülési kapcsolatának kialakítását. Édesanyja Szovátról származott el Mezőberénybe, hát nem csoda, ha a Fekete család szorgalmazta a két település kapcsolatfelvételét és együttműködésük kiterjesztését a legkülönbözőbb területekre. Ezek egyike a sport.

A tornát két pályán bonyolították le 60x40 m-es pályamérettel, 5x2 m-es kapukkal, a Bozsik-program előírásainak megfelelően. A 8 meghívott csapat két négycsapatos csoportban, körmérkőzéses rendszerben mérkőzött egymással. A helyosztók a A1-B1, A2-B2, A3-B3, A4-B4 párosításban történtek.

Bár a tornát a 2004-ben születettek számára írták ki, a szovátiak csak fiatalabb játékosokból álló kerettel tudtak kiutazni (csak két játékos volt a kiírt korosztályból, a többiek egy-két évvel fiatalabbak). Ebben az életkorban sokat jelent egy-két év, az ellenfelek egy fejjel magasabbak voltak. Ezt a hátrányt küzdeni tudással igyekeztek behozni. Ez részben sikerült is. Az elveszített mérkőzéseken is jól helyt álltak, élvezhető, látványos játékokat produkáltak, s a kapott gólok ellenére is dicséretes módon képviselték városunkat.

Csoportmérkőzéseik: 0-3 az FTC-vel, 2-4 a Gyermek Fc-vel

és 3-1 Gyulával. A helyosztón Orosházától kikaptak 3-1-re.

A végső rangsor: 1. MTK Budapest, 2. Ferencvárosi Torna Club, 3. Békéscsabai Labdarúgó Akadémia, 4. Berényi Gyermek FC, 5. Orosházi OMTK-ULE, 6. Szováta, 7. Termál FC Gyula, 8. Szarvasi FC.

A szovátiaknak ez volt az első nemzetközi turnéjuk. A mutatott játékkal, küzdeni tudással edzőik elégedettek.

A csapat összetétele: Takács Szilárd (kapus), Jeremiás Krisztián, Kiss Zoltán, Szabó Levente, Vónya Ervin (védők), Bokor Kristóf, Bokor Barna, Dobro Andrei,

László Botond, Tófalvi Roland (középpályások), Demeter Levente, Hollós Dávid, Orbán Márk, Ungvári Bence (csatárok és Györgi János valamint Jeremiás Zoltán edzők

A góllövő listán hat találattal Ungvári Bence a torna második helyezettje. A szováti csapatból rajta kívül még Bokor Barna (2) és Tófalvi Roland (1) szerzett gólt.

A csapatot több szülő mellett Szováta polgármestere, Péter Ferenc is elkísérte Mezőberénybe. A kiutazást az önkormányzat biztosította, az elszállásolást és a teljes ellátást a szívélyes vendéglátók.

Szamorújkard-forgatás

Máté Miklós a Szovátai Medve-tó Sportklub Taekwondo W.T.F. szakosztályának edzője Kiss Tibor magyarországi szamorújkard-forgató elnök meghívására szeptember 27-én Budapesten részt vett egy szamorújkard-forgató szemináriumon.

A szeminárium vezetője GM Choi Kil Bong 6 danos szamorújkard-forgató nagymester. E stílus neve koreaiul a *keleti tenger útja* (Jeonkook Haidong Gumdo).

Egy év gyakorlás után és az oklevél átadásával Máté Miklós e stílust taníthatja Szovátán, és Romániában ő a képviselője ennek a kardforgató technikának.

Köszönet támogatóknak: a szovátai önkormányzatnak és Deák Attilának.

Budapesti maratonon

Az 30. Spar Budapest Maraton azáltal került be rovatunkba, mert október 11-én az összesen 27.860 nevező és a célba is beérkezettek között két szovátai futó jelen volt. A 42,195 km-es távot nem hogy futni, de végigyalogolni is komoly teljesítmény, így hát nem nagyzolás, ha minden célba érkező büszke a teljesítményére, ezzel is győztesnek érezi magát.

A szovátai Dósa Ibolya Judit viszonylag rövid futóműlttal is tudta teljesíteni ezt a távot.

A negyven országból jött sok profi futó között jó eredményt elérni már csak ráadás. Fazakas Báborka Krisztina megkapta ezt a ráadást, 03:38:49 idővel 92. versenyzőként érkezett a célba. De kategóriájában a 22. helyezést érte el. Remek teljesítmény.

A Kazbeken járt, a Kaukázusban

Kazbek. Egy hegycsúcs az Európa és Ázsia határán (egyúttal grúz-orosz határ is) fekvő Kaukázusban. Magasságát néhol 5 033, másol 5047 méteresnek tüntetik fel. Mindenképpen az ötezresek közé tartozik. Grúzia harmadik (társai az Elbrusz, 5642 m, a földrajzi Európa legmagasabb hegye, Dühtau, 5205 m, Kazbek, 5047 m), a Kaukázus hatodik legmagasabb csúcsa.

Aki megmássza, felér a csúcsra, jó időben innen több ötezres csúcsot pillanthat meg, és lenézhet jónéhány négyezresre.

A szovátai Jánosi Attila ezt október elején megtehetette. Két marosvásárhelyi csapattársával (Vajda Judit Emőke és Dáné Tibor Norbert) egy kéthetes grúziai expedíció keretében összesen nyolc napot töltött a hegyen.

Három táborhelyet használtak, a harmadikat már a gleccseren, ahol csak ők vertek sátrat. Onnan jött a sikerrel vett csúcstámadás. Kazbek szeszélyes időjárással fogadta őket. Különben is itt csekély félóra alatt bármiről bármire válthat, így az előrejelzésre nem nagyon lehet hagyatkozni.

Jánosi Attila korábban az Alpok tetejéről, Mont Blanc csúcsáról is szétnézhetett. Egészen másnak találta a Kaukázust. A Kazbeken jobban megérintette a hegy nagysága, innen már meg lehet sejteni valamit a Himalájából. mf

Az egészségügy vidéki helyzetéről mond szarkasztikus véleményt a sóvidéki: - Tulajdonképpen nálunk felé, falun, igazából csak kétféle gyógyszer létezik: a pálinka és a leukoplast. De ez a kettő tényleg jó is bármire. Ami nem vérzik... (folytatás a rejtvény fő sorában)		Készítette: Molnos Ferenc	Römijáték névelővel	Összehajtott tenyér	Makarov ... (revolver)	... Kilmer (am. színész)	Kis vízfolyás	... Dasaev (focikapus)	Falu Szerbiában (Bor község)	Város Görögországban	
	Poén 2										↓
	Uralkodói titkos tanács										
	Fonalat erősít						Fekete (francia) Nárcizmus				
	Poén 1	Üzembe helyező	Színésfém Szekéralkatrész			Mesgye Hargitai autójel					
Szemes takarmány					Bizalom Más nevére jegyzés				Biztatószó Gépkarabély típus		
Büzlík (angol)				Portéka, termék Liter				Névelő Római aprópénz		Az első betű Ország	
Visít						Kutyaféle ragadozó Iktató					
Brassó m.i falu (fordítva)				Betűvetés „Kétpon- tos” betű					Alá Borozgatás		
Acid dezoxiribonucleic			Kotorék Itália					Becézett Ilona U			
Kicsinyke				Ezüst Elárusítás			Közlekedési vonalak László Zoli				
Baranya megyei község			Alkohol-féle Le					Szappan-márka Istálló			
Paci		Lefelé beszél Roskad								Foszfor Dumitru ... (újságíró)	
Első		Itáliai Idegen olaj					Leszbi magazin Rendben				
Vándorló életmódot folytató					Álló víz Zorró			Női név Tófalvi Zoltán			
Kecskeméti Ifjúsági Otthon			Navigációs eszköz Kérdőszó								
Kerékpár-bolt (Budapest)					Ferdén						

ISSN 2069-0827

Felelős kiadó: Szováta Város Polgármesteri Hivatala, Péter Ferenc polgármester
Szerkeszti: Molnos Ferenc, Grafikai szerkesztő: Siklodi Zsolt
Lapszámunk munkatársai: Fülöp Andrea, Kovács Júlia, Mátyás Imola,
Szopos Enikő, Tolokán Király Katalin,